

Лінійка до Дня української писемності і мови (2017)

Ведучий 1. Ось берег мій –
Початок України...
На південь – море,
За плечима – степ...
Стають, здається,
Хвилі на коліна
До ніг землі,
Де хліб святий росте...

Ведучий 2. Це берег мій –
Початок мого світу.
Здавен забутих
Пращурів земля.
Бо тільки тут
Зі мною навіть вітер
Щодня – по-українськи розмовля!

Ведучий 1. Рідна мова – це мова, що першою засвоюється дитиною і залишається зрозумілою на все життя.

Ведучий 2. Рідна мова – це мова нації, мова предків, яка пов'язує людину з її народом, з попередніми поколіннями, їхніми духовними надбаннями.

Ведучий 1. Із слова починається дитина,
Із мови починається людина,
Моя ласкава, мамина, єдина —
Щебече соловейко на весь світ.

Ведучий 2. Бентежна, тополина, калинова
Невипита, невибрана до дна —
Це наша українська рідна мова,
Немов бандури вічної струна.

(Виходить мова)

Мова: Я - мова українська, що народилася з гомону полів, лісів, і отчої землі, мережана сходом і заходом сонця, гаптована сяйвом місяця, зірок і переткана калиною, барвінком і вишневим цвітом – кожна струна моя виточена в Дніпрі, криницях і струмках людської звитяги.

Я рідна мова, України слава.
Богдана мудрість і Тараса заповіт.
І гул століть, і сьогоднішня гомін.
В мені злились, як духу моноліт.
Я українська мова, мудра і прадавня,
Що виросла з могутньої землі.
Я мова рідна! Подарунок мами!
Я пісня ніжна і розрада вам!
Я всім на світі поділюся з вами!
Та слова рідного нікому не віддам!

Пісня про мову

Ведучий 1. Мова наша, мова –
Пісня стоголоса,
Нею мріють весни,
Нею плаче осінь,
Нею марять зими,
Нею кличе літо.

Ведучий 2. В ній криваві рими
Й сльози «Заповіту».

Ведучий 1. Рідна мово! Судилася їй терниста доля.

Ведучий 2. Вона, як і Україна, дивиться в душу кожного з нас очима рідної мами, батьківським словом промовляє до нашого серця.

Ведучий 1. Слово рідної мови, увінчане терновим вінком страждання, не раз топтане і зневажене, заборонене і зражене.

Ведучий 2. Щоразу воскресало, аби відродитися в терновому вінку страждання, краси і слави.

Ведучий 1. 1996 рік – Верховною радою України прийнято Конституцію України, у якій українській мові надано законодавчої конституційної сили у 10 статті.

Ведучий 2. 1997 рік – 6 листопада було підписано Указ Президента України, у якому говориться: "На підтримку ініціативи громадських організацій та з урахуванням важливості ролі української мови в консолідації суспільства постановляю: "Установити в Україні День української писемності та мови, який відзначати щорічно 9 листопада в день вшанування пам'яті Преподобного Нестора Літописця".

Ведучий 1. Саме тому 9 листопада вся Україна святкує День української писемності та прославляє свою рідну мову.

Ведучий 1. Із святом вас, шанувальники рідного слова. Корені українського слова проросли з найдавніших діалектів праслов'янських племен, рясними пагонами розвинулися в часи Давньоруської держави. Древнє слово квітами-перлами розцвітало у найдавніших пам'ятках культури Київської Русі, у красному письменстві різних часів.

Ведучий 2. Сьогодні наше свято – це свято української мови та писемності. З часу винайдення писемності фактично почався період документальної історії людства, тому стало можливим не тільки передавати мовну інформацію на відстані, але й закріпити її в часі.

Дівчина 1: Мова! Українська мова...
Вона співуча, лагідна, дзвінка.
Мова! Українська мова!
Єдина, рідна й дорога така!

Дівчина 2: Велична, щедра і прекрасна мова!
Прозора й чиста, як гірська вода, —
То України диво барвінкове,
Багата мова й вічно молода.

Дівчина 3: Вона, як тиха пісня колискова,

Приходить в серце нам із ранніх літ!
То мова — ніби пташка світанкова,
Що гордо лине у стрімкий політ!

Дівчина 1:

То ж мову вчи і прислухайся
До того, як вона звучить!
І розмовляти так старайся,
Щоб всім її хотілось вчить.

Пісня

Ведучий 1. Ми живемо в місцевості, де розмовляють багатьма мовами. Але найчастіше ми чуємо українську і російську мови.

Ведучий 2. На жаль, не всі прагнуть добре вивчити рідну мову і частіше поєднують ці мови в одну. Це часто призводить до кумедних ситуацій.

Гумореска «Кухлик» (Павло Глазовий)

Дід приїхав із села, ходить по столиці.

Має гроші — не мина жодної крамниці.

Попросив він: — Покажіть кухлик той, що з краю.

Продавщиця: — Что? Чево? Я не панімаю.

Кухлик люба покажіть, той, що з боку смужка. —

Да какой же кухлік здесь, еслі ето кружка.

Дід у руки кухлик взяв і нахмурих брови: —

На Вкраїні живете й не знаєте мови.

Продавщиця теж була гостра та бідова. —

У меня есть свой язык, ні к чему мне мова.

І сказав їй мудрий дід: —

Цим пишатися не слід,

Бо якраз така біда в моєї корови:

Має, бідна, языка і не знає мови.

Ведучий 1. Мово рідна, слово рідне,

Хто вас забуває,

Той у грудях не серденько,

А лиш камінь має.

Ведучий 2. Як ту мову нам забути,
Котрою учила
Нас всіх ненька говорити,
Ненька наша мила.
У тій мові нам співали,
Нам казки казали,
У тій мові нам минувшість
Нашу відкривали.

Ведучий 1. От тому плекайте, діти,
Рідну свою мову,
Вчіться складно говорити
Своїм рідним словом.

Ведучий 2. Саме 9 листопада в Україні проводиться щорічний Міжнародний конкурс знавців української мови імені Петра Яцика.

Ведучий 1. «Я був, є і залишатимусь українцем», – завжди наголошував Петро Яцик, живучи далеко від України, по той бік океану, в Канаді. Друзі називали його диваком і химерником. Справжній мільйонер із Канади, відвертий і щирий чоловік, він був здатний на найнесподіваніші вчинки, але здійснювані ним тільки за законами честі й совісті. Зі своїх мільйонів платив п'ятдесят відсотків податку державі, частину витрачав на власне виробництво, щоб нарощувати капітали, ще частину віддавав на те, що не приносило йому прибутку, але зробило його ім'я безсмертним – на меценатство.

Ведучий 2. Він вперше виступив з пропозицією проведення в Україні мовного конкурсу серед молоді. Цю ідею підтримала Ліга українських меценатів, що об'єднує представників бізнесу з багатьох країн світу. Вони надали спонсорську підтримку у проведенні конкурсу та нагородженні його переможців. Перший Міжнародний конкурс знавців української мови було проведено у 2000 році. За рішенням Ліги українських меценатів конкурсу

було присвоєно ім'я Петра Яцика, а його дочка Надія стала почесним головою конкурсу.

Ведучий 1. І шкільний етап конкурсу традиційно проходить 9 листопада. Слово для привітання надається директору школи Людмилі Іванівні Кріпак

Читець:

Говоріть, як колись вас навчала матуся,
Говоріть, як навчав у дитинстві татусь,
Легко так, вільно так, щоб слова були в русі,
Не тримайте слова, віддавайте комусь.
Щиро так починайте казати,
Як воліла б відкритись ваша душа.
Може хочеться їй у словах політати
Привітати когось, а чи дати відкоша.

Говоріть про любов і про віру у щастя,
Уникайте мовчання, нудьги і ниття,
Говоріть, хай в розмові слова веселяться,
Говоріть і продовжуйте мові життя.
Слів у мові мільйон, вибирайте найкращі,
Кожне з них, лиш торкни, – як струна, виграва,
Зрозумілі, вагомі й усі вони ваші –
Мелодійні, дзвінки, українські слова.

Фінальна пісня